

*Karviná: Smrt horníka a **smrt vojáka** je vždy smutná záležitost...*

Autor: Jaroslav Štefec

Poslouchám sirény, znějící na počest mrtvých horníků. A pokládám si logickou otázku, jestli je statečnější den za dnem, rok za rokem fárat do téměř kilometrové hloubky s vědomím všech rizik, která havíře pod zemí ohrožují, nebo vyrazit jednou za čas na půl roku do Afghánistánu s plným zabezpečením a za peníze, o kterých se těm klukům pod zemí ani nesnilo.

V Afghánistánu letos zemřeli čtyři čeští vojáci. Neštěstí ve Stonavě na Karvinsku si (zatím) vyžádalo 13 obětí. Je otázka, jestli těla těch dvanácti, kteří zemřeli „tam dole“, budou nalezena, aby mohla spočinout na hřbitovech vedle těl jejich blízkých.

Tak to alespoň bylo dopřáno tělům vojáků, zemřelých tisíce kilometrů od domova. Z důvodů, které nejspíše nechápali, a které pravděpodobně nechápou ani politici, kteří je tam poslali. Na rozdíl od nich ti mrtví horníci alespoň věděli, že díky jejich práci se rozsvítí vánoční osvětlení měst i světýlka na vánočních stromcích. Která letos už bohužel nebudou zářit pro ně.

Čest jejich památce. Zdař Bůh.

Převzato se svolením autora z jeho osobní stránky na Facebooku.

Poznámka: Titulek a ilustrační foto je dílem redakce DP, nikoli autora článku.